

Op
pad

MET DE DIERENGEDRAGSTHERAPEUT

door DANY GROSEMANS

Tel.: 0475/97.10.11 Dany@alldog.be
www.dierengedrag.be www.alldog.be

Femken doet het in huis

PROBLEEMGEDRAG

- Ze doet haar behoefte in huis, op alle mogelijke momenten en op alle mogelijke plaatsen.
- Ze ontlast zich nooit buiten.
- Soms eet ze haar uitwerpselen op.

GEGEVENS OVER DE HOND

- Naam: Femken
- Ras: cavalier king charles spaniël
- Leeftijd: vijf maanden
- Geslacht: teef
- Ze is als puppy van acht weken in de familie gekomen

GEGEVENS OVER DE FAMILIE

- Gezin bestaande uit man en vrouw en een Engelse setter van zeven jaar.

De eigenaars hadden al veel geprobeerd en waren ten einde raad. Terwijl ze mij over het probleemgedrag van hun hond vertelden, wist ik dat ik de situatie ter plaatse zou moeten bekijken. Zindelijkheid, of het zich wel of niet op een bepaalde plaats ontlasten, kan bepaald zijn door factoren uit de omgeving.

Bij aankomst maak ik niet alleen kennis met een jonge cavalier king charles spaniël, maar ook een Engelse setter komt mij gedag zeggen nog vooraleer de eigenaars iets kunnen zeggen. De baasjes zijn een koppel in hun derde jeugd. Zij wonen op de eerste verdieping van een appartementsblok. Terwijl beide honden mij enthousiast begroeten, en mij uitgebreid besnuffelen, beginnen de eigenaars aan hun verhaal.

OP KRANTENPAPIER

De Engelse setter is een hond van zeven jaar, en daar zijn geen problemen mee. Het is een voorbeeldige viervoeter. Een maand of drie geleden kocht het koppel ook Femken. Zij was acht weken, en kwam uit een kennel. Bij thuiskomst bleek de puppy te hoesten en gingen de eigenaars met de kleine hond naar de dierenarts. Die raadde hun aan om niet buiten te gaan met de puppy. Femken was ziek en moest minstens twee weken binnenblijven. De eigenaars hadden zo'n situatie nog niet meegemaakt. Na her en der advies in te winnen, besloten ze dat de puppy zich mocht ontlasten binnen in hun huis, op een laag krantenpapier.

GEWOONTEGEDRAG

Na die twee weken, toen de hond genezen was, gingen ze met de puppy dagelijks enkele keren naar buiten. Maar het resultaat was dat de puppy

buitenshuis niets deed, maar binnenshuis wél.

Als ik heel het verhaal gehoord heb, wordt de situatie al snel duidelijk: deze puppy is nu eenmaal gewend om zijn behoefte binnen te doen. Mensen staan er niet altijd bij stil, maar honden vertonen heel vlug een gewoontegedrag. Nadat de eigenaars mij nog veel meer details verteld hebben, vraag ik om de hond buiten eens te zien.

BUITEN WIL ZE SNUFFELLEN

Als we buiten zijn, wordt duidelijk waarom Femken, eens ze het huis uit is, niets doet. Femken is een cavalier king charles spaniël en in een verleden stammen deze dieren af van jaehthonden. Femken heeft een bijzonder goede neus, en is gefascineerd door alle geuren die ze buiten opvangt. Omdat ze te fel gefocust is op de geuren, déntk ze niet eens aan ontlasten.

Om meer te weten te komen over haar ontlastingsgedrag, vraag ik de eigenaars hoe dikwijls Femken het nu binnen haar behoefte doet. Ze blijkt twee tot drie keer per dag een hoopje te leggen, en doet vier- tot zesmaal een plasje. Een vlugge berekening maakt duidelijk dat Femken ondertussen maar liefst zevenhonderd keer haar behoefte binnen heeft gedaan. Een belangrijke vraag is ook hoe dikwijls ze Femken al betrapten terwijl ze haar behoefte aan het doen was. Het antwoord luidt: 'Bijna nooit. In elk geval minder dan vijf keer.' Dat zegt genoeg. In meer dan vijftien procent van de keren dat ze zich binnen ontlast, is er niemand om haar te vertellen dat het niet mag. ▶

DANY GROSEMANS

MIJN CONCLUSIE

- Femken kreeg een verkeerde gewoonte aangeleerd.
- Ze is buiten te veel afgeleid door geuren.
- Femken kan 'het' binnen ongestoord doen.

MIJN OPLOSSING

'pakje'. Tijdens de nacht zouden de eigenaars de hond kunnen vastmaken naast het bed. Als ze zelf niet thuis zijn, is dat geen goede oplossing. Dan zou een binnenuiskennel een alternatief

buiten waar ze ruikt dat haar eigen geur al aanwezig is. Dat zal haar aanzetten om het daar te gaan doen. Honden leven in een geurenwereld. Dat wil zeggen dat ze ook een territorium afzetten met geursporen. Als er nu andere honden uit het appartement of uit de buurt zich ook ontlasten op dezelfde plaats, dan is Femken geremd om haar geur daar achter te laten. Eens haar geur daar aanwezig is, dan is het voor haar een stuk gemakkelijker om het daar te gaan doen. Ik vertel de baasjes dat ze, mocht ze het dan buiten doen, wel heel fel moet geprezen en beloond worden. Dat moet trouwens ter plaatse gebeuren. Als beloning mogen de bazen haar dan laten snuffelen, met haar gaan wandelen of met haar spelen.

Mocht Femken beslissen om het niet te doen, dan moeten de eigenaars terug naar binnengaan, zonder buiten een uitgebreide wandeling te maken. Ik stel hen zelfs voor om de hond dan binnen ook niet te laten rondlopen. Zij moeten een halfuur later weer naar buiten gaan om Femken de kans te geven het buiten te doen. En als ze het buiten doet, dan mag ze binnen ook weer vrij rondlopen.

Ik besef dat de verandering die ik vraag van deze eigenaars niet vanzelfsprekend is. Daarom maak ik ze nog eens duidelijk dat dit alleen maar een tijdelijke situatie is. Eens Femken een nieuwe gewoonte heeft om het buiten te doen, mogen ze weer met haar omgaan zoals ze tot nog toe deden.

De baasjes moeten ervoor zorgen dat Femken zich niet meer ongezien kan afzonderen. Dat houdt in dat de eigenaars heel wat moeten veranderen in hun omgang met de hond. Dit kan door Femken binnenshuis overal op de voet te volgen. Ze mag geen seconde uit het zicht verdwijnen. Natuurlijk is dit een quasi onmogelijke opgave. Maar het is wél de essentie van de oplossing. Om het praktisch haalbaar te maken, geef ik hen een paar mogelijkheden. De eigenaars kunnen, op momenten dat ze Femken niet actief in het oog willen houden, haar vastmaken met de leiband. In hun buurt is een hond meestal voldoende geremd en zal hij geneigd zijn zich niet te ontlasten. Op momenten dat de eigenaars niet thuis zijn of wanneer ze slapen, moet de hond belet worden om vrij in huis rond te lopen. De hond slaapt nu naast hun bed maar kan 's nachts vrij rondlopen. Femken gaat dan stiekem naar de keuken en deponert daar bijna elke nacht een

bieden. Ik merk aan de reactie van de eigenaars dat ze de oplossing van de kamerkennel niet erg op prijs stellen. Ik maak hun meteen duidelijk dat wanneer honden op een goede manier met een bench geïntroduceerd worden dit geen slecht hulpmiddel is. Per slot van rekening is het slechts een tijdelijk hulpmiddel en zijn er, in hun situatie, weinig andere alternatieven. Vervolgens maak ik de eigenaars **het tweede luik van de oplossing** duidelijk. Wanneer Femken uitgelaten wordt met het doel dat ze zich buiten zou ontlasten, dan is het geen goed idee om met haar te gaan wandelen. Ik vertel de eigenaars dat het veel beter is om dicht bij huis een speciale ontlastingsplaats te maken voor de hond. Deze plek zou dan de geur van Femken moeten hebben. Dit kunnen de eigenaars bekomen door binnenshuis een plasje of een hoopje op te vegen met een stuk keukenrol en dit papier buiten ergens achter te laten. Op die manier heeft Femken een plekje

VORIGE MAAND: CRESCENDO

Een dag nadat ik bij deze familie geweest ben kreeg ik de eerste e-mail.

'Alvast bedankt voor uw bezoek gisteren, wij hadden er allemaal een goed gevoel bij. We zijn nu 24 uur later en het verschil is al duidelijk merkbaar, er is weer rust in ons huis gekomen. Niemand maakt zich nog druk als Crescendo bromt en we lopen hem de hele tijd te prijzen. Het is voor al de gezinsleden mogelijk om uw advies op te volgen en iedereen doet dan ook enthousiast mee. Crescendo heeft veel aandacht voor ons. Mijn dochter heeft gisteren en vanmorgen de hele tijd met hem rondgelopen (riem aan de broek) en dat ging prima. Hij zit nu mee in de zetel en door het geven van de snoepjes maakt hij snel vorderingen. Iedereen kan het snoepje zo uit de hand geven. Wij voelen ons allemaal veel beter door de positieve aanpak. Het was even wennen maar we zijn er snel in geslaagd om hem aan te moedigen in plaats

van te straffen. Tot zover dit verslagje, ik hou u op de hoogte.'

In de loop van de volgende weken kreeg ik nog meer mails. Allemaal met een positieve boodschap: 'Ik kan het niet nalaten u nog een voorbeeld te geven waarbij Crescendo zich als een aangename hond gedraagt. Ik kan in de zetel in slaap vallen terwijl ik met mijn benen op zijn achterlijf rust. Dit zou een week geleden niet mogelijk geweest zijn. Ten eerste niet samen in de zetel, laat staan mijn benen op zijn lichaam, dat zou hij uitermate bedreigend gevonden hebben.'

Na een maand kreeg ik het feedbackformulier teruggestuurd. De bazen blijven hun positieve manier van omgang volhouden, en het gedrag van Crescendo verbetert nog steeds.

Het is mij duidelijk dat deze hond bij de juiste bazen terechtgekomen is en dat hun nieuwe aanpak functioneert.